

متن پرسش

سلام بر شما: از استاد گرامی تقاضا دارم که متن زیر را گفتمانی انتقادی جهت اصلاح امور اجتماعی ببینند لطفاً کامل بخوانید تا درد سینه سوز من برایتان آشکار شود. _ای کاش... «ای کاش طرح عفاف و حجاب دیروز شروع شده بود تا یک پنجم همین جمعیت میلیونی، متخلف به حساب می آمدند!» «ای کاش طرح عفاف و حجاب هنگام رفراندوم ۱۳۵۷ اجرا می شد تا خیل کثیری از رأی دهندگان فاقد قدرت قانونی برای رأی دهی می بودند» «ای کاش طرح عفاف و حجاب زودتر آغاز شده بود تا هر ۴ سال شاهد حضور این افراد برای رأی دهی نبودیم» «ای کاش طرح عفاف و حجاب بهمن امسال اجرا می شد تا ۲۲ بهمن مان برای اولین سال بعد از ۴۴ سال با معنویت هزارچندان برگزار می شد!!!» «ای کاش سردار سلیمانی در حیات مادی خودشان بودند تا می دیدند که دختر کم حجاب دختر ایشان نیست. اصلاً این افراد تعلق به انقلاب ندارند» و ای کاش آخر... «ای کاش شب قدر هنگامه آغاز این طرح بود تا متخلفین کثیری را در گلستان شهدا مشاهده می کردیم! کسانی که شهدا اشتباه کرده اند آنها را به حریم شان راه داده اند» «ای کاش...»... گویا کف گیر گفتمان انقلابی به ته دیگ خورده است. کجایند طاهرزاده ها و رائفی پورها و پناهیان ها؟ فقط وقتی تبیین می کنند که اوضاع به نفع انقلاب نباشد و الا هر زمان قدرت به گفتارشان بازگشت، آنها نیز ترجیح دادند سکوت کنند. شما مسئولید! اهل تفکر مسئول اند! انقلابی ها وظیفه دارند که سکوت نکنند! نه اینکه یک روز بگویند این دختر کم حجاب دختر من است و روز دیگر ایشان را به رسم انسان بودن هم نشناسند. در شبکه یک سیما سخن از حق الیقین جوانان امروزی می زنید؛ ای کاش درباره این طرح ها - که برآستی یقین را از انسان می ستاند چه برسد به حق الیقین! - نیز صحبت بکنید. هر بار که سؤال داشتم، شما فرمودید: «بالاخره جوانان ما باید به این امر نظر کنند که حضوری در پیش است بس گرآنقدر که انسان در ذیل حضرت روح الله (رحمة الله علیه) جهان خود را بسی گشوده سازد» اگر معتقد هستید این نوع از مطالب و این نوع از بیان برای بشر جدید است و آنها را به فطرت شان دعوت می کند، بسم الله! شب جمعه بعدی به چهارباغ بیابید و با جوانان چنین گفت و گویی کنید و واکنش ایشان را از نزدیک ببینید. متأسفانه گاهی اوقات انقلاب به سمتی می رود که قابل دفاع نیست. با چه رویی به سر کار بروم وقتی در خیابان هزاران سؤال کننده- به حق- هستند که توانایی جوابگویی به آنها را ندارم؟! (بله می توانم جواب سرسری بدهم و با الفاظی مانند «خون شهدا» و... وجدان شان را فشرده سازم تا از ادامه بحث صرف نظر کنند ولی وجدانم اجازه نمی دهد که وقتی هیچ در بساط ندارم، سؤال های به حق مردم را عقیم کنم). دل در گرو انقلاب دارند ولی متخلف اند. دختر انقلاب اند ولی قانون ستیز اند.

بسیار عالی...! گویا صدا و سیما حد بی حجابی را تعیین کرده است. بر این اساس افراد، صرف نظر از هر نوع پوششی اگر در راهپیمایی شرکت کنند بی حجاب نیستند ولی اگر همین فرد یکساعت بعد در خیابان مشاهده شود مجرم است. آری... این است رفتار دوگانه ای که لاشه کرم خورده صدا و سیما را برای مردم هویدا می کند. استفاده ابزاری از دختران کم حجاب برای تبلیغ انقلاب! احسنتم. وقتی رهبری به اهل تربیون دستور تبیین دادند و این جماعت برای سخن رهبری پیشیزی ارزش نگذاشتند باید به فکر امروز می بودیم. هیچ زمانی گفتمان انقلابی را اینگونه در حضيض نیافتم! لطفاً کامل بخوانید و بعد به همه این مطلب و رای کلیشه های قبلی پاسخ بدهید. وقت آن نرسیده است که آوینی بیاید و ما را با صوت رحمانی و قلم نورانی اش متحد نماید؟ با انسانیت ما نه تعصبات مان! آری انتظار بکش...

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! وقت آن رسیده تا آوینی ها بیایند و ما را متذکر آن نوع تنگناهای تاریخی که جنابعالی از آن سخن گفتید؛ بکنند. تنگناهایی که حکایت از آن دارد که نه انقلاب اسلامی و تاریخ خود را شناخته ایم و نه این نسل را! تصور بنده آن است که گله های شما، گله های امثال بنده نیز هست و راه عبور از این مشکل که مشکلی است در بین خودمان و نه در بین آن خانم های به اصطلاح بی حجاب؛ به این راحتی ها نمی باشد و خون دلی که به نظر می آید رهبر معظم انقلاب می خورند، از همین ماها می باشد. نمی دانم برایتان ممکن هست در دل صحبت هایی که اخیراً تحت عنوان: «باز آوینی و وسعت روزه داری پس از فتنه این روزها»

https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۳۴۴۰ با جمع دوستان شد، نکته ای از جنس این نوع تنگناها بیابید؟ با این همه جای هیچ ناامیدی نیست، به همین دلیل که رهبر معظم انقلاب آرام آرام ما را در دل نگاه دینی، آری! در دل نگاه دینی، با امری روبه رو کردند که هرگز ۲۰ یا ۳۰ سال پیش امکان گفتن آن نبود. و تنها دینداری را در آن حدّ می دانستیم که طرف، حجابش کامل باشد، حال ایشان بدون آن که نفی ضرورت حجاب کنند، بعضی از بی حجاب ها را اهل دین و اهل تضرع می دانند و متذکر می شوند: «کشف حجاب، حرام شرعی و حرام سیاسی است؛ هم حرام شرعی است، هم حرام سیاسی است. خیلی از کسانی که کشف حجاب می کنند نمی دانند این را؛ اگر بدانند که پشت این کاری که اینها دارند می کنند چه کسانی هستند، قطعاً نمی کنند؛ من می دانم. خیلی از اینها کسانی هستند که اهل دینند، اهل تضرّعند، اهل ماه رمضانند، اهل گریه و دعایند، [منتها] توجه ندارند که چه کسی پشت این سیاست رفع حجاب و مبارزه ی با حجاب است». ملاحظه کنید این یک امر سیاسی نیست، بلکه یک حقیقت دینی است که از زبان یک فقیه مقید به امور شرعی جاری می شود. آیا ما در فهم دین و در ابعاد متفاوت آن نسبت به سال های گذشته جلوتر آمده ایم و نسبت به دینداری دینداران و فهم دین گشوده و گسترده تر شده ایم؟ و یا گرفتار نوعی اباحه گری گشته ایم؟ موفق باشید

